

TAK JSEM ZAS BYLA U PANĀ• DOKTORKY

StĀ™eda, 22 zĀ™Ā- 2021

Ā½e jĀ; tam lezla... Jak jĀ; si cestou domĀ™ zase nadĀ™vala, panejo... No, takĀ¾e struĀ™nĀ™: Ā¾iju furt v jednom obrovskĀ™m nervĀ™ku, kterĀ½ snad skonĀ™- coĀ¾ si pĀ™eju, ale zase si Ā™Ā-kĀ™m, Ā¾e "kaĀ¾dej mĀ™me nĀ™co". A tak jsem se po totĀ™ noci vydala na rannĀ™- psĀ™- prochajdu a po nĀ™vratu zpĀ™tky jsem se jeĀ™tĀ™ odhodlala, Ā¾e po setsakra dlouhĀ™ dobĀ™ navĀ™tĀ™-vĀ™m svou obvoĀ™aĀ™ku. Skoro tĀ™den jsem jĀ™ nĀ™kolikrĀ™t dennĀ™ bezvĀ™slednĀ™ volala, nikdo to nebral. Asi dovole Tak jsem se to tedy vydala zjistit.

V Ā™ekĀ™rnĀ™ pusto prĀ™zdno, za dveĀ™mi se ozĀ™val rozkoĀ™nĀ™ smĀ™ch sestĀ™iĀ™ky a panĀ™- doktorky. No, na dveĀ™ch jsem si ovĀ™Ā™ila, Ā¾e telefonĀ™- Ā™-slo, na kterĀ™ jsem volala, je sprĀ™vnĀ™ - a poslechla svĀ™ stĀ™elenĀ™ nĀ™pad: vytoĀ™ila jsem ho a zvonila, a zvonila... KdyĀ¾ to stĀ™le nikdo nebral, poĀ™kala jsem chvĀ™li a zkusila to naposledy. ĀšspĀ™Ā™!

SestĀ™iĀ™ka se ohlĀ™sila, jĀ™ takĀ™, pak jsem Ā™ekla, Ā¾e bych potĀ™ebovala mluvit s panĀ™- doktorkou.

"A co jĀ™ chcete? Jste nemocnĀ™?"

"Ne, a jsem dvakrĀ™t oĀ™kovanĀ™, mĀ™Ā™u vĀ™m to ukĀ™zat, mĀ™m to v mobilu, a mĀ™m i vĀ™sledek pondĀ™lnĀ™-ho testu."

"No, to ale stejnĀ™ uĀ™ mĀ™Ā™ete bĀ™t nakaĀ™livĀ™. A co tedy potĀ™ebujete?"

"ChtĀ™la bych se objednat. Ā lo by to dneska?"

"Ne, v Ā¾Ā™dnĀ™m pĀ™Ā™-padĀ™, mĀ™me plnou Ā™ekĀ™rnu."

To uĀ™ mi nervy zaĀ™aly trochu vibrovat: "SestĀ™iĀ™ko, tak to mĀ™te Ā™ekĀ™rnu plnou neviditelnĀ™ch, protoĀ¾e jĀ™ sedĀ™m vedle dveĀ™Ā™, a je tu prĀ™zdno."

PĀ™Ā™-mo jsem cĀ™tila ten ledovĀ™ vztek: "CoĀ¾e? Tak proĀ™ volĀ™te? Ale stejnĀ™ vĀ™s panĀ™- doktorka nevezme, musĀ™te se telefonicky objednat!!!!"

"VĀ™dyĀ™ to pĀ™eci dĀ™lĀ™m.."

To uĀ™ se otevĀ™ely dveĀ™e, z nich vykoukla hezkĀ™, ale oĀ™klivĀ™ naĀ™tvanĀ™ sestĀ™iĀ™ka: "Tak co tedy chcete?"

"Ā patnĀ™ spĀ™m, je mi poĀ™Ā™id horko, a taky jsem byla u alergoloĀ™ky, ta mne poslala na hematologii, tady mĀ™m zprĀ™vu, tak bych se chtĀ™la zeptat, co tam je napsĀ™no."

Za sestĀ™iĀ™kou vykoukla trochu panĀ™- doktorka, vzala si od sestry ten mĀ™j papĀ™r, podĀ™vala se na to a pravila: "To vĀ™m nepovĀ™m, tomu jĀ™ nerozumĀ™m, tak tam jdete, nejbĀ™Ā™ to

mãjte do Thomayerky. K tomu jãj vãjm nic neã™eknu. A s tã-m spanã-m si dojdãte na psychiatrii, to bude asi vãjechno spoleã•nã½, i to pocenã-." A zase zalezla.

Sestã™iã•ka jeãjtã› jednou
zdã raznila, ã¾e pã™ã-ãjtã› rozhodnã› jen telefonicky, protoã¾e nakazit mãã¾e kdykoliv
kdokoliv kohokoliv.

A dveã™e se zabouchly.

Jak ã™ã-kãjm, ã¾e jãj tam zas
lezla...

d@niela